

ευλογία

ευλογία, η, ουσ. [<αρχ. εὐλογία], η ευλογία·

- *είναι ευλογία Θεού*, **α.** είναι πηγή χαράς ή ευτυχίας κάτι, γιατί θεωρείται αποτέλεσμα της εὐνοίας του Θεού: «τα πολλά παιδιά σε μια οικογένεια είναι ευλογία Θεού || η ειρήνη για τον κόσμο είναι ευλογία Θεού || η βροχή μέσ' στο κατακαλόκαιρο είναι ευλογία Θεού» **β.** δηλώνει και αφθονία υλικών αγαθών: «στο σπίτι μας υπάρχουν όλες οι ευλογίες του Θεού»·

- *με τις ευλογίες μου*, (σου, του κ.λπ.), **α.** με την έγκρισή μου, (σου, του κ.λπ.): «ξεκίνησε τη δουλειά του με τις ευλογίες μου». **β.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση: «μην τον μαλώνεις τώρα, αφού πήγε κι έκανε τη φασαρία με τις ευλογίες σου»·

- *να έχεις την ευλογία του Θεού*, ευχή που δίνουμε σε κάποιον: «τώρα που φεύγεις στα ξένα, να έχεις την ευλογία του Θεού».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας